

Illatos, míves és színes volt pár napig a Patkó. Az idei év első vásárát tartotta a **Székelyföldi Kézműves Egyesület**
a Vasszékely köré gyűlve.

Két alkalommal jártam ott, de a látogatók mindig csak lézengtek. 28 kézműves, 24 standon képviselte az egyesületet, így arányaiban sokszor több volt a vásáros, mint a vásárló.

A szervezők mégis elégedettek, mert ők saját viszonyításaik szerint szemlélik a hétvégi eseményt:

„Ahhoz képest, hogy első vásár idén, és Székelyudvarhelyen szerveztük meg elég sok konkrét érdeklődő volt, és voltak vásárlók is, tehát anyagilag is rendben volt főként azoknak, akik például Szentgyörgyről utaztak ide. Azt gondolom a rendszeres hónapvégi vásároknak köszönhetően itt Udvarhelyen is változott a mentalitás és az emberek egyre inkább kezdik azt érezni, hogy nem szégyen egy ilyen vásárból beszerezni ezt-azt."

Vásár helyett kiállítás

Rigó Csillától azt is megtudtam, hogy a csíkiak szívesebben vásárolnak kézműves vásárból, mint az udvarhelyiek. Ők sokkal inkább látják a használati kellékek jó beszerzési lehetőségnek a kézműves standokat, mint szép népművészeti kiállításnak vagy apró ajándékok beszerzési helyének.

Éppen ezért vállalják már évek óta a csíki kézműves vásárok szervezését a pünkösdit és az **Ez er Székely Leány**
Napit. Csatlakozva Csilla megállapításához bevallom egyik alkalommal én is csíki barátaimmal voltam kint a vásáron, akik tudatosan iktatták be programjukba a kézműves vásárról való beszerzést. A kézművesekkel beszélgetve

csak elégedetlenséget hallottam.

Egyik közülük így fogalmazott: „Ez csak kiállítás, nem vásár, tudjuk jól, hogy a vásár nem Székelyudvarhelyen kezdődik, ide nem is azzal a céllal jövünk, hogy anyagilag most jó sokat keressünk."

A kézműves egyesület, a hétvégi megmozdulásával csatlakozott az európai kézművesek világünnepéhez is, ami az emberi kéz által készített tárgyak értékelésére buzdít.